

دانشکده علوم ریاضی

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد
در رشته آمار ریاضی

عنوان:

برآورد ناپارامتری مد در مدل برش چپ
با داده‌های آمیزنده قوی

استاد راهنما:

جناب آقای دکتر وحید فکور

استاد مشاور:

جناب آقای دکتر مجید سرمد

نگارنده:

سمانه احسانی

شهریورماه ۱۳۹۰

تقدیم به

پدر و مادر مهربانم

که وجودشان ترنم رحمت الهی است...

« مَنْ لَمْ يَشْكُرِ الْمَخْلُوقَ لَمْ يَشْكُرِ الْخَالِقَ »

از استاد راهنمای ارجمندم جناب آقای دکتر وحید فکور که در تدوین این پایان نامه، نهایت لطف و بزرگواری خود را از من دریغ نداشته اند، سپاسگزارم.

برخود لازم می دانم از جناب آقای دکتر مجید سرمد که زحمت مشاوره این پایان نامه را بر عهده داشتند، صمیمانه تشکر نمایم.

همچنین مراتب تشکر و قدردانی خود را از آقایان دکتر مهدی عمادی و دکتر مهدی دوست پرست که داوری پایان نامه حاضر را بر عهده داشتند، ابراز می دارم.

از منشی محترم گروه آمار سرکار خانم سلیمانی، مسئولین محترم کتابخانه آقای داوود نژاد و خانم صادقی، مسئول مرکز رایانه آقای وطن دوست، مسئول محترم امور عمومی دانشکده آقای مؤمن نیز به خاطر هماهنگی ها و مساعدت های لازم سپاسگزارم.

سمانه احسانی

شهریور ماه ۱۳۹۰

فهرست مندرجات

۱	پیشگفتار	۱
۶	تعاريف و مفاهيم مورد نیاز	۱
۷	۱-۱ مروری بر مفاهيم احتمال و فرآیندهای تصادفی	۷
۱۹	۲-۱ متغیرهای بریده از چپ	۱۹
۱۹	۳-۱ وابستگی ضعیف و متغیرهای تصادفی آمیزنده	۱۹
۲۲	۴-۱ تابع هسته	۲۲
۲۳	۵-۱ رده $V-C$	۲۳

۳۱	رفتار مجانبی برآوردگر ناپارامتری مد در مدل برش چپ با متغیرهای مستقل	۲
۳۳	مدل برش چپ با متغیرهای مستقل	۱-۲
۴۰	برآوردگر هسته‌ای ناپارامتری مد	۲-۲
۴۴	سازگاری قوی برآوردگر ناپارامتری مد	۳-۲
۵۵	نرمال بودن مجانبی برآوردگر ناپارامتری مد	۴-۲
۶۸	شبیه‌سازی	۵-۲
۷۴	رفتار مجانبی برآوردگر ناپارامتری مد در مدل برش چپ با متغیرهای α -آمیزنده	۳
۷۵	مدل برش چپ با شرط α -آمیزنده بودن متغیرهای مورد بررسی	۱-۳
۷۶	سازگاری قوی برآوردگر ناپارامتری مد	۲-۳
۷۶	بیان سازگاری قوی	۱-۲-۳
۷۹	اثبات سازگاری قوی	۲-۲-۳

پیشگفتار

برآورد ناپارامتری مد توابع چگالی احتمال با استفاده از نمونه‌ای تصادفی، یکی از مسائل مهم در استنباط آماری است که سابقه‌ای طولانی در مطالعات آماری دارد.

سال‌ها شرط استقلال بین مشاهدات، یکی از مهم‌ترین پذیره‌ها در بررسی ویژگی‌های برآوردگر مد به شمار می‌رفت. در همین راستا، پارزن (۱۹۶۲) سازگاری ضعیف و نرمال بودن مجانبی برآوردگر مد یک تابع چگالی احتمال را بیان کرد و سازگاری قوی توسط نادارایا (۱۹۶۵) بدست آمد. چرنوف (۱۹۶۴) برآوردگر مد را بررسی و آن را به عنوان مرکز بازه‌ای که شامل اکثر مشاهدات است، تعریف نمود. رومانو (۱۹۸۸) رفتار مجانبی برآوردگر هسته‌ای مد را با پهناهای باند وابسته به داده‌ها مورد بررسی قرار داد و در مقابل، ویو (۱۹۹۶) نرخ همگرایی را برای برآوردهای موضعی و فراموضعی مد بدست آورد. هرمن و زیگلر (۲۰۰۴) نرخ‌های برآورد ناپارامتری مد را در غیاب پذیره‌های هموارساز نتیجه‌گیری کردند.

بدیهی است که پذیرفتن استقلال بین متغیرهای تصادفی همیشه امکان‌پذیر نیست و در برخی رویدادهای واقعی، نوعی از وابستگی بین متغیرهای تصادفی دیده می‌شود. وابستگی α -آمیزنده، یکی از ضعیف‌ترین وابستگی‌های موجود می‌باشد که تاکنون مورد توجه بسیاری قرار گرفته است. این نوع وابستگی توسط روزن بلات (۱۹۵۶) معرفی شد. وی قضیه حد مرکزی را برای متغیرهای تصادفی α -آمیزنده ثابت نمود. از آن زمان تاکنون توجه به متغیرهای تصادفی α -آمیزنده، از اهمیت

بسیاری برخوردار بوده است. کاربرد این متغیرها در نظریه آمار و احتمال بسیار گسترده می‌باشد. اولد سعید (۱۹۹۳) و نیز لوانی و اولد سعید (۱۹۹۹) به ترتیب، سازگاری قوی روی یک مجموعه فشرده و نرمال بودن مجانبی برآوردگر مد را با شرط α -آمیخته بودن متغیرهای مورد بررسی نشان دادند. در اغلب مسائل آمار کاربردی، مشاهدات در دست بررسی، از جامعه‌ای نمونه‌گیری شده‌اند که توزیع آن با توزیع مورد مطالعه پژوهشگر متفاوت است. چنین مشاهداتی نمونه‌های اریب نامیده می‌شوند. استفاده از این داده‌ها در استنباط راجع به توزیع جامعه، اریبی به وجود می‌آورد. داده‌های برش از مشهورترین نوع نمونه‌های اریب می‌باشد. برش، اغلب در مطالعات پزشکی و مهندسی رخ می‌دهد و دستیابی به بخشی از اطلاعات مربوط به متغیر مورد بررسی را در آزمودنی‌ها غیر ممکن می‌سازد. به عنوان مثال اگر پیشامد مورد علاقه پژوهشگر قبل از زمان شروع مطالعه بر روی آزمودنی رخ دهد، آنگاه اطلاعات مربوط به متغیر نظیر این پیشامد، در دسترس وی نمی‌باشد. این وضعیت در داده‌ها، برش چپ نامیده می‌شود. اولد سعید و تاتاچک (۲۰۰۹ a) برآورد ناپارامتری مد را در مدل برش چپ و با فرض وجود استقلال بین متغیرهای مورد بررسی تعریف نمودند؛ همچنین اولد سعید و تاتاچک (۲۰۰۹ b) برآورد ناپارامتری مد را در مدل فوق و با شرط α -آمیخته بودن متغیر مورد بررسی معرفی کردند. ما نیز با توجه به نتایج بدست آمده، به بررسی رفتار مجانبی برآوردگرهای تعریف شده توسط آنها در این مدل می‌پردازیم و برای نشان دادن رفتار برآوردگر در نمونه‌های با حجم کم، به مطالعه شبیه‌سازی انجام شده می‌پردازیم.

در فصل اول پایان‌نامه، تعاریف و مفاهیم مورد نیاز در فصل‌های آتی، ارائه خواهد شد. در این فصل، ابتدا مروری بر مفاهیم احتمال و فرآیندهای تصادفی داریم. پس از آن، با مفهوم متغیرهای بریده از چپ آشنا می‌شویم که پایه و اساس ورود به فصل دوم می‌باشد. در ادامه، تعریف وابستگی

ضعیف و متغیرهای تصادفی آمیزنده مورد مطالعه قرار می‌گیرد. سپس به معرفی تابع هسته و برخی از مهم‌ترین شکل‌های آن می‌پردازیم. در قسمت آخر، رده $V - C$ ^۱ از توابع و نیز گزاره و لم‌های مربوط به آن بررسی خواهند شد.

در فصل دوم با مدل برش چپ تصادفی (برش چپ) به طور کامل آشنا خواهیم شد. پس از آن با فرض استقلال بین متغیرهای مورد بررسی، برآوردگر هسته‌ای ناپارامتری مد را بدست آورده و در ادامه، سازگاری قوی را همراه با یک نرخ برای برآوردگر معرفی شده و نرمال بودن مجانبی آن را نشان می‌دهیم. همچنین با توجه به نتایج کسب شده، یک بازه اطمینان برای برآوردگر مد ارائه می‌کنیم. در نهایت، به منظور روشن ساختن نتایج و نشان دادن ویژگی نرمال بودن مجانبی برآوردگر در نمونه‌های متناهی، شبیه‌سازی را گنجانده‌ایم.

در فصل سوم به بررسی برآوردگر هسته‌ای مد در مدل برش چپ و با شرط α -آمیزنده بودن متغیرهای مورد بررسی می‌پردازیم. همچنین سازگاری قوی را با نرخ برای برآوردگر معرفی شده نشان می‌دهیم.

لازم به ذکر است که در طول این پایان‌نامه همواره سعی بر آن بوده است که تمامی قضایا و نتایج مورد نیاز در همین مجموعه آورده شود تا خواننده بتواند بدون نیاز به مراجع، برهان قضایای اصلی را دنبال کند. همچنین برای جلوگیری از حجیم شدن این گردایه، از آوردن برهان این نتایج اجتناب کرده و تنها به ذکر نام مرجع بسنده کرده‌ایم. علی‌رغم اینکه نمادهای مربوط به هر فصل، در همان قسمت معرفی می‌شوند، در ادامه فهرستی از نمادهای استفاده شده در کل پایان‌نامه ارائه می‌شود تا سبب سهولت در امر آشنایی با نمادها شود. به منظور حفظ یکپارچگی و انسجام در نوشتار پایان‌نامه و نیز جلوگیری از ترکیب کلمات انگلیسی با متن فارسی، واژه‌نامه‌ای را در انتها گردآوری نمودیم تا

خوانندگان بتوانند به صورت یکجا و آنی، برگردان بیشتر واژه‌های مطرح‌شده در پایان‌نامه را مشاهده نمایند. در برگردان علائم، اسامی و ترجمه کلمات کلیدی از کتاب واژه‌ها و اصطلاحات آماری چاپ مرکز آمار ایران استفاده گردیده است.

نمادها

A^c	متمم مجموعه A
A, B, \mathcal{F}	سیگما میدان
a_F	$\inf\{z : F(z) > 0\}$
$\alpha(n)$	ضریب آمیزنده
$\rightarrow a.s.$	همگرایی تقریباً حتمی
β	احتمال برش
b_F	$\sup\{z : F(z) < 1\}$
C_1, C_2, D	ثابت عمومی
\xrightarrow{D}	همگرایی در توزیع
θ	مد متغیر مورد بررسی
\emptyset	مجموعه تهی
E	امید ریاضی
F	تابع توزیع متغیر مورد بررسی
f	تابع چگالی متغیر مورد بررسی
$f^{(j)}$	مشتق j -ام تابع چگالی
G	تابع توزیع متغیر برش
h_n	پهنای باند
$I(A)$	تابع نشانگر مجموعه A
K	تابع هسته
$K^{(j)}$	مشتق j -ام تابع هسته
\mathcal{N}	مجموعه اعداد طبیعی
$[n]$	بزرگترین عدد صحیح کوچکتر مساوی n
\xrightarrow{P}	همگرایی در احتمال
\mathcal{R}	مجموعه اعداد حقیقی
$:= S \text{ or } S :=$	تعریف می‌کنیم S
T	متغیر برش
Var	واریانس
Y	متغیر مورد بررسی
$Y \wedge T$	مینیمم بین T و Y
Z	مجموعه اعداد صحیح

فصل ۱

تعاریف و مفاهیم مورد نیاز

۱.۱ مروری بر مفاهیم احتمال و فرآیندهای تصادفی

۲.۱ متغیرهای بریده از چپ

۳.۱ وابستگی ضعیف و متغیرهای تصادفی آمیزنده

۴.۱ تابع هسته

۵.۱ رده $V - C$

در نخستین بخش از این فصل، مروری بر مبحث احتمال و مفاهیم مربوط به آن خواهیم داشت. بخش دوم، نگاهی گذرا به تعریف متغیرهای بریده از چپ دارد. سپس در بخش بعد، وابستگی ضعیف و متغیرهای تصادفی آمیزنده مورد مطالعه قرار می‌گیرد. بخش چهارم به معرفی تابع هسته و برخی از مهم‌ترین شکل‌های آن اختصاص یافته است. سرانجام در بخش پنجم به تعاریف رده $V - C$ از مجموعه‌ها و توابع می‌پردازیم. همچنین گزاره و لم‌هایی را در این باره ذکر می‌کنیم.

۱-۱ مروری بر مفاهیم احتمال و فرآیندهای تصادفی

در کلیه قسمت‌های این فصل و فصل‌های آینده نمادهای \mathcal{R} و \mathcal{Z} و \mathcal{N} به ترتیب نمایانگر مجموعه اعداد حقیقی، مجموعه اعداد صحیح و مجموعه اعداد طبیعی می‌باشند. همچنین از A و B برای نمایش مجموعه‌های دلخواه و از A و B و \mathcal{F} به عنوان سیگمامیدان استفاده می‌نماییم و برای نشان دادن متمم مجموعه A ، نماد A^c را بکار می‌بریم.

تعریف ۱.۱ فرض کنید Ω یک مجموعه ناتهی دلخواه باشد. گردایه \mathcal{F} از زیرمجموعه‌های Ω یک سیگمامیدان نامیده می‌شود هرگاه شامل Ω بوده و تحت عمل متمم‌گیری و اجتماع شمارا از مجموعه‌ها بسته باشد. به عبارت دیگر

$$(i) \quad \Omega \in \mathcal{F}$$

$$(ii) \quad \text{اگر } A \in \mathcal{F} \text{ آنگاه } A^c \in \mathcal{F}$$

$$(iii) \quad \text{اگر } A_1, A_2, \dots \in \mathcal{F} \text{ آنگاه } \bigcup_{i=1}^{\infty} A_i \in \mathcal{F}$$

□

تعریف ۲.۱ تابع مجموعه‌ای μ را که روی سیگمایدان \mathcal{F} تعریف شده است،

$$\mu : \mathcal{F} \rightarrow [0, +\infty),$$

یک اندازه گویند هرگاه

(i) μ تابعی نامنفی باشد،

$$\mu(\emptyset) = 0 \quad (\text{ii})$$

(iii) اگر $A_1, A_2, \dots \in \mathcal{F}$ دنباله‌ای از مجموعه‌های جدا از هم باشند، آنگاه

$$\mu\left(\bigcup_{i=1}^{\infty} A_i\right) = \sum_{i=1}^{\infty} \mu(A_i).$$

□

تعریف ۳.۱ اگر \mathcal{F} یک سیگمایدان تعریف شده روی Ω و μ یک اندازه تعریف شده روی \mathcal{F} باشد،

□

آنگاه سه‌تایی $(\Omega, \mathcal{F}, \mu)$ یک فضای اندازه نامیده می‌شود.

تعریف ۴.۱ تابع مجموعه‌ای P که روی سیگمایدان \mathcal{F} تعریف شده است، یک اندازه احتمال نامیده

می‌شود هرگاه دارای خواص زیر باشد:

$$0 \leq P(A) \leq 1 \quad \text{برای هر مجموعه } A \in \mathcal{F} \text{ داشته باشیم}$$

$$P(\Omega) = 1 \quad (\text{ii})$$

(iii) اگر $A_1, A_2, \dots \in \mathcal{F}$ دنباله‌ای از مجموعه‌های جدا از هم باشند، آنگاه

$$P\left(\bigcup_{i=1}^{\infty} A_i\right) = \sum_{i=1}^{\infty} P(A_i).$$

□

تعریف ۵.۱ اگر \mathcal{F} یک سیگمامیدان تعریف شده روی Ω و P یک اندازه احتمال تعریف شده روی \mathcal{F} باشد، آنگاه سه‌تایی (Ω, \mathcal{F}, P) یک فضای احتمال نامیده می‌شود.

□

تعریف ۶.۱ فرآیند تصادفی، گردایه‌ای از متغیرهای تصادفی $\{X_t : t \in T\}$ است که روی یک فضای احتمال تعریف شده‌اند.

□

برای هر $\omega \in \Omega$ ، مجموعه $\{X_t(\omega), t \in T\}$ مسیر نمونه‌ای فرآیند X_t نامیده می‌شود. در تعریف ۶.۱، مجموعه اندیس‌گذار T یک مجموعه پیوسته یا گسسته دلخواه است که می‌تواند شامل مقادیر مثبت یا منفی باشد. از $t \in T$ معمولاً به زمان t تعبیر می‌شود. در حالت کلی، فرآیند تصادفی را بدون توجه به گسسته یا پیوسته بودن مجموعه اندیس‌گذار، با نماد $\{X_t\}$ نمایش می‌دهیم.

تعریف ۷.۱ فرض کنید $\{X_t\}$ یک فرآیند تصادفی با مجموعه اندیس‌گذار T و $F_X(x_{t_1}, x_{t_2}, \dots, x_{t_k})$ نمایانگر تابع توزیع تجمعی توأم $\{X_t\}$ در زمان‌های t_1, t_2, \dots, t_k باشد. در اینصورت، $\{X_t\}$ را مانا گوئیم هرگاه به ازای هر k و هر τ به طوری که $t_1 + \tau, t_2 + \tau, \dots, t_k + \tau \in T$ داشته باشیم

$$F_X(x_{t_1}, x_{t_2}, \dots, x_{t_k}) = F_X(x_{t_1+\tau}, x_{t_2+\tau}, \dots, x_{t_k+\tau}).$$

□

تعریف ۸.۱ فرض کنید $\{a_n\}$ و $\{b_n\}$ دنباله‌هایی از اعداد حقیقی باشند. گوئیم $a_n = O(b_n)$ هرگاه ثابت مثبت و متناهی C و عدد صحیح و مثبت $n(C)$ موجود باشند به قسمی که

$$\left| \frac{a_n}{b_n} \right| \leq C, \quad \forall n \geq n(C).$$

□

تعریف ۹.۱ فرض کنید $\{a_n\}$ و $\{b_n\}$ دنباله‌هایی از اعداد حقیقی باشند. گوییم $a_n = o(b_n)$ هرگاه برای هر $\epsilon > 0$ ، عدد صحیح و مثبت $n(\epsilon)$ موجود باشد به‌قسمی که

$$\left| \frac{a_n}{b_n} \right| \leq \epsilon, \quad \forall n \geq n(\epsilon).$$

□

تعریف ۱۰.۱ فرض کنید $\{X_n\}$ دنباله‌ای از متغیرهای تصادفی و $\{b_n\}$ یک دنباله دلخواه باشد. گوییم $X_n = O_P(b_n)$ هرگاه به ازای هر $\eta > 0$ ، ثابت مثبت و متناهی C و عدد صحیح و مثبت $n(\eta)$ موجود باشد به‌قسمی که

$$P\left(\left| \frac{X_n}{b_n} \right| \leq C\right) \geq 1 - \eta, \quad \forall n \geq n(\eta).$$

□

تعریف ۱۱.۱ فرض کنید $\{X_n\}$ دنباله‌ای از متغیرهای تصادفی و $\{b_n\}$ یک دنباله دلخواه باشد. گوییم $X_n = o_P(b_n)$ هرگاه به ازای هر $\epsilon > 0$ و $\eta > 0$ ، عدد صحیح و مثبت $n(\epsilon, \eta)$ موجود باشد به‌قسمی که

$$P\left(\left| \frac{X_n}{b_n} \right| > \epsilon\right) < \eta, \quad \forall n \geq n(\epsilon, \eta).$$

□

تعریف ۱۲.۱ فرض کنید $\{X_n\}$ دنباله‌ای از متغیرهای تصادفی و $\{b_n\}$ یک دنباله دلخواه باشد. گوییم $X_n = O(b_n)$ *a.s.* هرگاه به ازای هر $\eta > 0$ ، ثابت مثبت و متناهی C و عدد صحیح و مثبت $n(\eta)$ موجود باشد به‌قسمی که

$$P\left(\left| \frac{X_N}{b_N} \right| > C \text{ for some } N \geq n\right) < \eta, \quad \forall n \geq n(\eta).$$

□

تعریف ۱۳.۱ فرض کنید دنباله‌ای از متغیرهای تصادفی و $\{b_n\}$ یک دنباله دلخواه باشد. گوئیم $a.s. X_n = o(b_n)$ هرگاه به ازای هر $\epsilon > 0$ و $\eta > 0$ ، عدد صحیح و مثبت $n(\epsilon, \eta)$ موجود باشد به قسمی که

$$P\left(\left|\frac{X_N}{b_N}\right| > \epsilon \text{ for some } N \geq n\right) < \eta, \quad \forall n \geq n(\epsilon, \eta).$$

□

تعریف ۱۴.۱ تابع $g: \mathcal{R}^d \rightarrow \mathcal{R}$ را در نظر بگیرید. گوئیم $g(\cdot)$ پیوسته هولدر با توان C_2 است هرگاه ثابت‌های $0 < C_1 < 1$ و $0 \leq C_2 \leq 1$ وجود داشته باشند به طوری که به ازای هر \mathbf{u} و \mathbf{v} در \mathcal{R}^d ،

$$|g(\mathbf{u}) - g(\mathbf{v})| \leq C_1 \|\mathbf{u} - \mathbf{v}\|^{C_2},$$

□

که در آن $\|\mathbf{u} - \mathbf{v}\| = [\sum_{i=1}^d (u_i - v_i)^2]^{1/2}$.

چنانچه $g(\cdot)$ به ازای $C_1 = 1$ پیوسته هولدر باشد، آنگاه گوئیم $g(\cdot)$ پیوسته لیپ شیتس است.

تعریف ۱۵.۱ فرض کنید $f: [a, b] \rightarrow \mathcal{R}$. اگر

$$\left\{ V_f(P) = \sum_{i=1}^n |f(x_i) - f(x_{i-1})|; \forall P \right\},$$

که در آن P افرازی از $[a, b]$ است، یک مجموعه کراندار باشد، گوئیم f با تغییر کراندار است و مجموعه

□

همه توابع با تغییر کراندار روی $[a, b]$ را با نماد $BV([a, b])$ نمایش می‌دهیم.

تعریف ۱۶.۱ اگر $f \in BV([a, b])$ باشد، قرار می‌دهیم

$$V_f([a, b]) = \sup_P \{V_f(P)\},$$

□

(که در آن P افرازی از $[a, b]$ است) و آن را تغییرات کل f بر $[a, b]$ می‌نامیم.

مثال ۱.۱ هر تابع ثابت، با تغییر کراندار است؛ زیرا

$$\forall x \in [a, b], \quad f(x) = C_1 \iff V_f([a, b]) = 0.$$

□

با توجه به تعریف‌های ۱۵.۱ و ۱۶.۱، چند قضیه و گزاره را بیان می‌کنیم. پس از آن، به تعریف یک مجموعه اندازه‌پذیر می‌پردازیم.

قضیه ۱.۱ (آپوستل، ۱۳۶۹، ص ۱۸۹) اگر $f(\cdot)$ تابعی صعودی روی بازه $[a, b]$ باشد، آنگاه

$$V_f([a, b]) = f(b) - f(a); \quad f \in BV([a, b]).$$

□

گزاره ۱.۱ (آپوستل، ۱۳۶۹، ص ۲۰۱) اگر $f(\cdot)$ روی بازه $[a, b]$ در شرط لیپ شیتس صدق کند یعنی

$$\exists M > 0 \quad s.t. \quad \forall x, y \in [a, b]: |f(x) - f(y)| \leq M|x - y|,$$

□

آنگاه $V_f([a, b]) \leq M(b - a)$ و $f \in BV([a, b])$.

قضیه ۲.۱ (آپوستل، ۱۳۶۹، ص ۱۸۹) اگر $f \in BV([a, b])$ ، آنگاه $f(\cdot)$ تابعی کراندار است. اما عکس آن همواره برقرار نیست.

□

مثال ۲.۱ تابع $f(\cdot)$ را به صورت زیر در نظر بگیرید:

$$f(x) = \begin{cases} x \cos\left(\frac{\pi}{\sqrt{x}}\right) & x \neq 0, \\ 0 & x = 0. \end{cases}$$

واضح است که $f(\cdot)$ بر بازه $[0, 1]$ کراندار است اما $f \notin BV([0, 1])$ ؛ زیرا با در نظر گرفتن افراز $P = \{0, \frac{1}{2^n}, \frac{1}{2^{n-1}}, \dots, \frac{1}{2}, 1\}$ از بازه $[0, 1]$ ، خواهیم داشت:

$$\begin{aligned} V_f(P) &= \sum_{i=1}^{2n+1} |f(x_i) - f(x_{i-1})| \\ &= \frac{1}{2^n} + \frac{1}{2^n} + \frac{1}{2^{n-2}} + \frac{1}{2^{n-2}} + \dots + \frac{1}{2} + \frac{1}{2} \\ &= \frac{1}{n} + \frac{1}{n-1} + \dots + 1 \\ &= \sum_{i=1}^n \frac{1}{i}, \end{aligned}$$

که دنباله مجموع‌های جزئی سری واگرای $\sum_{n=1}^{\infty} (1/n)$ می‌باشد. پس $V_f(P)$ کراندار نیست.

□

قضیه ۳.۱ (آپوستل، ۱۳۶۹، ص ۱۹۴) تابع $f(\cdot)$ را که بر بازه $[a, b]$ تعریف شده است، می‌توان به صورت تفاضل دو تابع صعودی نوشت اگر و فقط اگر $f \in BV([a, b])$.

□

تذکر ۱.۱ نمایش یک تابع باتغییر کراندار به صورت تفاضل دو تابع صعودی، منحصر به فرد نمی‌باشد.

□

قضیه ۴.۱ (آپوستل، ۱۳۶۹، ص ۲۳۳) هر یک از شرط‌های زیر برای وجود انتگرال ریمان

$$\int_a^b f(x) dx \text{ کافی است:}$$

(آ) $f(\cdot)$ بر $[a, b]$ پیوسته باشد.

(ب) $f(\cdot)$ بر $[a, b]$ با تغییر کراندار باشد.

□

قضیه ۵.۱ (آپوستل، ۱۳۶۹، ص ۱۸۹) هرگاه $f(\cdot)$ بر $[a, b]$ پیوسته باشد و $f^{(1)}(\cdot)$ در $[a, b]$ موجود و کراندار باشد، آنگاه $f(\cdot)$ بر $[a, b]$ با تغییر کراندار است.

□

تعریف ۱۷.۱ زیرمجموعه B از \mathcal{R} را اندازه‌پذیر می‌نامند هرگاه به ازای هر مجموعه A ،

$$m^*(A) = m^*(A \cap B) + m^*(A \cap B^c).$$

که در آن $m^*(C) = \inf \sum_{n=1}^{\infty} \ell(I_n)$ ، $I_n = [a_n, b_n]$ و $\ell(I_n)$ نمایانگر طول بازه I_n می‌باشد. در حقیقت اینفیمم روی خانواده همه پوشش‌های مجموعه C که بازه‌هایی به شکل $[a_n, b_n]$ می‌باشد، گرفته شده است.

□

تعریف ۱۸.۱ اگر $f(\cdot)$ تابعی تعریف شده بر مجموعه اندازه‌پذیری مانند B و مقادیری واقع در دستگاه تعمیم‌یافته اعداد حقیقی باشد، یعنی $f : B \rightarrow \mathcal{R}^*$ که در آن $B \subset \mathcal{R}$ و $\mathcal{R}^* = \mathcal{R} \cup \{-\infty, +\infty\}$ ، آنگاه $f(\cdot)$ را تابعی اندازه‌پذیر گوئیم هرگاه به ازای هر $a \in \mathcal{R}$ ، مجموعه $\{x \in B : f(x) > a\}$ اندازه‌پذیر باشد. به عبارت دیگر، نقش معکوس $[a, +\infty]$ تحت $f(\cdot)$ ، $(f^{(-1)}(a, +\infty))$ ، اندازه‌پذیر باشد.

□

مثال ۳.۱ هر تابع پیوسته، اندازه‌پذیر است.

□

در ادامه، قضیه حد مرکزی که به نام قضیه لیندبرگ-له‌وی-فلر معروف می‌باشد، آورده شده است.

قضیه ۶.۱ (گات، ۲۰۰۷، صص ۳۳۰ و ۳۳۱) فرض کنید $\{X_n\}$ دنباله‌ای از متغیرهای تصادفی مستقل با $EX_n = \mu_n$ و $Var(X_n) = \sigma_n^2$ باشد. قرار می‌دهیم $(n \geq 1)$ $s_n^2 = \sum_{k=1}^n \sigma_k^2$ و دو شرط زیر را که به شرط‌های لیندبرگ معروف‌اند در نظر می‌گیریم: